

Szeged, Nov. 3rd 1852.

K513 / 767

Édes Aranybácsi.

Haza értünk tegnapelőtt Nagyváráról, s en megvalammáre előre örütlenné hagy, egy Körösi levél bárhogyan varni fog. De bárhogyan megosztottam. Egyebkint minden nap csalódok az ember, tehetek nem nagy dolog, s mihi is en addig folyva, várta meg gondolatom és tintám kirem fog. Tintánk ugyan fogytán van de Kovácsbácsi majdcsinál ujjat, mi pédig a gondolatot. Mert a azt ugyan Kovács Bácsi nem esíthat hamarosan, de tatan fogunk ki még valahol.

Mar csakhamar Pestre kellene mekünn menni. Isten tudja, mikor leszaz, de ebben a hónapban minden szetere felvánde köhünök. Devimik is van

3

1

is van, fagyunk, srelinik, náthánk is
igy tehat nem isem hibárik az összei
boldogságból.

Isten ályja meg.

szerező tanítványa
Tisza Jánosné

47. Biharnál

Itt élt a nép, itt alakult a virág
Most minden pusztarom
A bicske fal lelőle mar
Itt gyűrű a porhalom.

Véjük engedtőttetnék le
A horvát Mén-maroth,
Várát megvitták az idő,
Ahant ott, — o' halo ott.

Megvitták hős magyar katonák,
A zúgók srevestek
De jaj! elmisztásnak sakaadók
A győzök győzött,

Egy széredér után megint
Tyziskolható öh Bihar.
A hor siet, a végzet int
Ij néppelül ij vihar

Sággávan nép, sa' hossi nép
Ósia temethetett,
Ahóshakan ij nem redet.
Aggókő gyökötett

II.) Fejém felett

Fejém felett fehér felhő
Keletre shall nyugatról jó
Lelkem is shall felhő után
Arra lakkik az én rözsám

Fejém felett sötét felhő
Nyugatra shall keletról jó
Lelkem is shall felhő után
Mert meghala az én rözsám.





Deutschland
in Verbindung mit
p. Druckerei